

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Warszawa, dnia 25 maja 2012 roku

BM-I-071-512/12/3

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

Odpowiadając na pismo SPS-023-4212/12 z dnia 30 kwietnia 2012 r., uprzejmie przedstawiam odpowiedź na pytania zawarte w interpelacji posła Grzegorza Matusiaka w sprawie planów likwidacji ośrodków doskonalenia kadr Służby Więziennej.

Adn. 1

Jakimi przesłankami merytoryczno – finansowymi posilkował się Minister Sprawiedliwości podejmując decyzję o przekazaniu ośmiu Ośrodków Doskonalenia Kadr Służby Więziennej istniejącym obecnie Instytucjom Gospodarki Budżetowej, skoro instytucje te w ogólnym rozrachunku, uwzględniając całe spektrum ich działalności gospodarczej przynoszą straty finansowe dla budżetu Państwa?

W celu zabezpieczenia oraz właściwego wykorzystania majątku likwidowanych ośrodków doskonalenia kadr Służby Więziennej jest on w pierwszej kolejności przekazywany podmiotom funkcjonującym w ramach resortu, które są w stanie efektywnie go wykorzystać do realizacji zadań publicznych i gospodarczych.

Instytucje gospodarki budżetowej są samofinansującymi się podmiotami gospodarczymi, posiadającymi osobowość prawną, które prowadzą działalność wykorzystując własne środki finansowe. Stąd ujemne wyniki finansowe, jakie podmioty te wygenerowały w ostatnim czasie w związku ze spowolnieniem gospodarczym oraz pogorszeniem warunków ich funkcjonowania po przekształceniu, nie mają wpływu na wysokość wydatków finansowanych z budżetu Państwa.

Adn. 2

Działalnością statutową IGB jest realizowanie zadań publicznych polegających na prowadzeniu oddziaływań penitencjarnych wobec osób skazanych na karę pozbawienia wolności przez organizowanie pracy sprzyjającej zdobywaniu kwalifikacji zawodowych. Jak, zdaniem Ministra Sprawiedliwości będą realizowane te zadania w przejętych od Służby Więziennej ośrodkach i kto będzie zapewniał dozоровanie zatrudnionych skazanych?

W celu realizacji zadań publicznych, polegających na prowadzeniu oddziaływań penitencjarnych oraz resocjalizacyjnych, instytucje gospodarki budżetowej prowadzą działalność gospodarczą: produkcyjną, handlowo-usługową, w zakresie wykonawstwa robót remontowo-budowlanych, przy których zatrudnienie znajdują osoby pozbawione wolności. Należy zwrócić uwagę, że obowiązek ten realizowany jest wówczas, gdy zatrudnienie takie jest możliwe, tj. jednostka penitencjarna znajduje się w pobliżu wykonywanej działalności i transport osadzonych nie wiąże się z nadmiernymi kosztami, których poniesienie spowodowałoby stratę na danej działalności.

Adn. 3

Z relacji funkcjonariuszy Służby Więziennej wynika, że w chwili obecnej, oczekiwanie na skierowanie na właściwy kurs lub szkolenie, wynosi nawet kilka lat. Likwidacja większości ODK-ów realizujących aktualnie te formy szkolenia skutecznie wydłuży faktyczny czas oczekiwania. W Służbie Więziennej kariera zawodowa funkcjonariuszy jest wprost powiązana z obowiązkiem ukończenia właściwego szkolenia. W chwili obecnej, perspektywa oczekiwania na takie szkolenie, a tym samym na możliwość jakiegokolwiek awansu skutkującego finansowo, może wydłużyć się nawet o kilkanaście lat. Czy Minister Sprawiedliwości brał pod uwagę powyższe fakty, podejmując swoją decyzję, a jeśli tak to w jaki sposób zamierza zrekompensować funkcjonariuszom te realne straty finansowe?

Likwidacja znacznej części ośrodków doskonalenia kadr, nie miała wpływu na długość czasu oczekiwania na odbycie przez funkcjonariuszy Służby Więziennej szkolenia. Szkolenia zawodowe i specjalistyczne pozostają realizowane w tej samej ilości oraz formie co wcześniej. Służba Więzienna na bieżąco analizuje potrzeby szkoleniowe, np. w obecnej chwili na szkolenie zawodowe zakończone złożeniem egzaminu na pierwszy stopień podoficerski, chorążego, oficerski w kolejce oczekuje około 2 400 funkcjonariuszy. Pozostające w strukturze więziennictwa ośrodki szkolenia oraz doskonalenia kadr Służby Więziennej, stanowiące bazę szkoleniowo-dydaktyczną w pełni zabezpieczają wszystkie planowane na 2012 rok szkolenia specjalistyczne i zawodowe.

Adn. 4

Konieczność organizowania kursów i szkoleń dla funkcjonariuszy Służby Więziennej w odizolowanych ośrodkach doskonalenia kadr wynika także ze specyfiki tej formacji. Jest ona jednolita i umundurowana, w realizacji swoich zadań wykorzystuje także sprzęt specjalny i uzbrojenie. Te fakty powodują praktyczną niemożliwość organizowania form szkolenia specjalistycznego w zewnętrznych ośrodkach szkoleniowych i za obecne stawki pobytowe. Czy Ministerstwo Sprawiedliwości dokonało symulacji finansowej wzrostu ewentualnych kosztów takich szkoleń w ośrodkach zewnętrznych lub w ośrodkach przejętych przez IGB, wyliczając nowe stawki pobytowe?

Służba Więzienna dysponuje aktualnie wystarczającą bazą szkoleniową, która pozwala na systematyczne szkolenie i doskonalenie. Dobrze wyposażone zaplecze dydaktyczne, uwzględniające sprzęt specjalistyczny oraz uzbrojenie pozwala na efektywną realizację procesu szkolenia funkcjonariuszy tak specyficznej formacji. Zwiększone potrzeby szkoleniowe przewidywane w latach przyszłych, więziennictwo będzie w stanie realizować bez konieczności wykorzystywania bazy logistycznej podmiotów zewnętrznych.

Adn. 5

Czym podyktowana była decyzja Ministra Sprawiedliwości o zabraniu ODK-ów Służbie Więziennej bezpośrednio w przededniu akcji letniego wypoczynku? Specyfika pracy w Służbie Więziennej powoduje, że (głównie w pionie ochronnym) możliwość otrzymania urlopu w miesiącach letnich jest realna raz na kilka lat. Funkcjonariusze którzy otrzymali w obecnym roku taką możliwość (często po raz pierwszy w swojej karierze zawodowej) i otrzymali skierowania na wczasy do ODK-ów Służby Więziennej, bądź uzyskali skierowania na kolonie dla swoich dzieci, stanęli przed dylematem utraty tych skierowań. Czy Minister Sprawiedliwości zamierza zrekompensować straty finansowe poniesione przez rodziny tych funkcjonariuszy? Jest to o tyle istotne gdyż niewaloryzowane od lat płace funkcjonariuszy nie pozwalają im na poniesienie dodatkowych kosztów.

Ośrodki doskonalenia kadr Służby Więziennej w myśl art. 8 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010r. o Służbie Więziennej (Dz. U. nr 79, poz. 523), są jednostkami organizacyjnymi Służby Więziennej.

W ubiegłych latach ośrodki, wykorzystywały możliwość określoną w ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104 z późn. zm.), polegającą na możliwości gromadzenia na rachunku dochodów własnych uzyskanych z działalności wykraczającej poza zakres działalności podstawowej, określonej w statucie.

W aktualnym stanie prawnym, ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 oraz nr 28, poz. 146) oraz przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych, nie przewidują możliwości funkcjonowania ośrodków na dotychczasowych zasadach, tj. przy wykorzystaniu środków finansowych pozyskanych z utworzonej rezerwy celowej, czy też w związku z prowadzonym rachunkiem dochodów własnych.

Opisany wyżej stan prawny skutkuje potrzebą zrationalizowania istniejącej struktury pod kątem redukcji środków budżetowych, przeznaczonych na funkcjonowanie ośrodków przy jednoczesnym zapewnieniu możliwości dalszego korzystania przez więziennictwo z dotychczasowej infrastruktury ośrodków.

W związku z powyższym, Ośrodki Doskonalenia Kadr Służby Więziennej w Karpaczu, Olszanie, Uście, Zakopanem i Zwartowie, zostaną zniesione poprzez włączenie ich do funkcjonujących przywieziennych zakładów pracy (instytucji gospodarki budżetowej), których organem założycielskim jest Minister Sprawiedliwości. Ośrodek Doskonalenia Kadr w Wiśle zostanie zniesiony, a jego nieruchomości i majątek ruchomy zostanie użyczony/wydzierżawiony Zarządowi Okręgowemu Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa w Katowicach. Ośrodki Doskonalenia Kadr w Bartkowie, Kikicach i Turawie zostaną przekształcone w Oddziały Zewnętrzne Zakładów Karnych odpowiednio w Nowym Sączu, Barczewie i Opolu.

W zakresie organizacji pobytów wypoczynkowych, uprzejmie informuję, że w dniu 6 grudnia 2011 r. do jednostek organizacyjnych Służby Więziennej zostały rozesłane wykazy miejsc w ośrodkach Służby Więziennej, przydzielonych w ramach pobytów wypoczynkowych organizowanych w okresie lata br.

Jednak w związku ze zniesieniem ośrodków doskonalenia kadr Służby Więziennej, z dniem 13 maja br. w zakresie spraw socjalnych odwołane zostały pobyty wypoczynkowe, kolonie i obozy dla dzieci oraz działalność sportowa, planowane do organizacji dla funkcjonariuszy, pracowników, emerytów i rencistów Służby Więziennej w ww. ośrodkach.

Należy jednak podkreślić, iż likwidowane ww. ośrodki Służby Więziennej nadal będą spełniały funkcje rekreacyjno – szkoleniowe a zniesienie polegać będzie na zmianie sposobu dalszego ich funkcjonowania. Odpłatność za pobyt w ośrodkach, zarządzanych przez samofinansujące się instytucje gospodarki budżetowej, zostanie ustalona na podstawie analizy kosztowo-przychodowej funkcjonowania poszczególnych obiektów, co będzie stanowiło podstawę do określenia odpłatności za korzystanie z oferowanych przez te podmioty usług.

W trakcie obecnego etapu negocjacyjnego, dyrektorzy instytucji gospodarki budżetowej zadeklarowali, iż odpłatność dla funkcjonariuszy, pracowników, emerytów i rencistów Służby Więziennej (w stosunku do osób spoza Służby Więziennej), zostanie określona na preferencyjnym poziomie cenowym.

W kwestii świadczeń socjalnych przysługujących pracownikom Służby Więziennej uprzejmie informuję, że ustawa z dnia 4 marca 1994 roku o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych określa zasady tworzenia przez pracodawców zakładowego funduszu świadczeń socjalnych na rzecz osób uprawnionych do korzystania z przedmiotowego Funduszu, przeznaczonego na finansowanie działalności socjalnej.

Działalność ta oznacza m.in. usługi świadczone przez pracodawców na rzecz różnych form wypoczynku, działalności sportowo – rekreacyjnej, udzielanie pomocy materialno – rzeczowej lub finansowej, a także zwrotnej i bezzwrotnej pomocy na cele mieszkaniowe.

Powyższe uregulowania nie dotyczą funkcjonariuszy Służby Więziennej, których prawo do świadczeń o podobnym charakterze określone zostały w rozdziale 19 – Świadczenia funkcjonariuszy - ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 roku o Służbie Więziennej, a mianowicie:

1. Na podstawie art. 195 ww. ustawy funkcjonariuszowi i członkom jego rodziny przysługuje raz w roku zwrot kosztów przejazdu środkami publicznego transportu zbiorowego do jednej z obranych przez siebie miejscowości w kraju i z powrotem.
2. Na podstawie art. 214 funkcjonariuszowi, który nabył prawo do urlopu wypoczynkowego, oraz każdemu z członków jego rodziny przysługuje świadczenie w postaci dopłaty do wypoczynku w wysokości 35% najniższego uposażenia zasadniczego w Służbie Więziennej wg stawek obowiązujących w dniu wypłaty świadczenia.
3. Na podstawie art. 204 funkcjonariuszowi, którego warunki bytowe uległy znacznemu pogorszeniu, w szczególności w związku ze zdarzeniami losowymi, długotrwałą chorobą własną lub członka rodziny, śmiercią członka rodziny, można przyznać bezzwrotną zapomogę pieniężną.

Należy podkreślić, że w miesiącu maju br. do funkcjonariuszy, pracowników, emerytów i rencistów Służby Więziennej, została skierowana oferta kolonii letnich, organizowanych w Ustce (na bazie likwidowanego ośrodka) oraz w miejscowości Mielno – Unieście, która cieszy się dużym zainteresowaniem wśród kadry Służby Więziennej.

Oferta dotycząca organizacji pobytów wypoczynkowych dla rodzin z dziećmi w chwili obecnej znajduje się w końcowym etapie negocjacji szczegółowych warunków i w najbliższym czasie zostanie rozesłana do wszystkich jednostek organizacyjnych Służby Więziennej z zastrzeżeniem, iż w pierwszej kolejności powinna być adresowana do osób, którym zostały przydzielone miejsca w odwołanej (ze względu na likwidację ośrodków) akcji letniego wypoczynku.

2 wypracowania nocniku.

A. Kwieciński